

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNI *Nedjelja, 8. ožujak 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Biti svjedok je nezasluženi dar

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Ova molitva današnjeg Angelusa pomalo je čudna, s Papom „zatvorenim u krletci“ u knjižnici, ali vidim vas, blizu sam vam. Želim na početku zahvaliti toj grupi [prisutnoj na Trgu] koja prosvjeduje i bori se „Za zaboravljene iz Idliba“. Hvala vam! Hvala za ono što činite. A što danas Angelus molimo na ovaj način to je zbog provođenja preventivnih mjera kako bi se izbjeglo veća okupljanja ljudi što može pogodovati prenošenju virusa.

Evandjelje ove druge nedjelje korizme (usp. *Mt* 17, 1-9) stavlja pred naše oči opis Isusova Preobraženja. On je uzeo sa sobom Petra, Jakova i Ivana i uspeo se na visoku goru, simbol Božje blizini, kako bi ih otvorio punijem razumijevanje otajstva njegove osobe, da će, naime, morati trpjeti, umrijeti i ponovo uskrsnuti. Isus im je počeo govoriti o patnji, smrti i uskrsnuću koje su ga čekale, ali oni nisu mogli prihvatiti tu perspektivu. Zato, pošto stigoše na vrh gore, Isus uranja u molitvu i preobražava se pred trojicom učenika: „I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost“ (r. 2).

Čudesnim događajem Preobraženja trojica su učenika pozvana prepoznati u Isusu Božjeg Sina ovjenčana slavom. Oni tako napreduju u poznavanju svog Učitelja, shvaćajući da ljudski lik ne izražava cjelokupnu njegovu stvarnost; njihovim se očima otkriva onozemaljska i božanska dimenzija Isusa. A s neba odjekuje glas koji kaže: „Ovo je Sin moj, Ljubljeni [...]. Slušajte ga“ (r. 5). Nebeski je to Otac koji potvrđuje „investituru“ – nazovimo to tako – Isusa koja je već ostvarena na dan krštenja na Jordanu i poziva učenike da ga slušaju i slijede.

Treba naglasiti da Isus, između Dvanaestorice, odlučuje povesti sa sobom na goru Petra, Jakova i Ivana. Pridržava im privilegij pribivanja preobraženju. Ali zašto on bira baš njih trojicu? Zato što su najsvetiji? Ne. Petar će ga čak u vrijeme kušnje zatajiti; dvojica braće, pak, Jakov i Ivan, tražit će da imaju prva mjesta u njegovu kraljevstvu (usp. *Mt* 20, 20-23). Međutim, Isus ne bira prema

našim kriterijima, nego prema svojem naumu ljubavi. Isusova ljubav nema mjeru: to je jednostavno ljubav i On se u tom izboru vodi naumom ljubavi. To je slobodan, bezuvjetni izbor, slobodna inicijativa, Božje prijateljstvo koje ne traži ništa zauzvat. I kako je nekoć pozvao tu trojicu učenika, tako i danas poziva neke da budu uz njega kako bi mogli svjedočiti. Biti Isusov svjedok je dar koji nismo zaslužili: osjećamo se nedoraslima tome, ali ne možemo uzmaći pod izgovorom svoje nesposobnosti.

Nismo bili na gori Tabor, nismo vidjeli svojim očima kako Isusovo lice sja poput sunca. Međutim, i nama je predana Riječ spasenja, dana nam je vjera i iskusili smo, u različitim oblicima, radost susreta s Isusom. I nama Isus kaže: „Ustanite, ne bojte se“ (*Mt 17, 7*). U ovom svijetu, obilježenom sebičnošću i pohlepom, Božje svjetlo je potamnjeno svakodnevnim brigama. Često kažemo: nemam vremena za molitvu, nisam kadar obavljati neku službu u župi, odgovarati na zahtjeve drugih osoba... Ali ne smijemo zaboraviti da nas je krštenje koje smo primili učinilo svjedocima ne zbog naše sposobnosti, nego po daru Duha.

Neka nam Djevica Marija u ovom milosnom vremenu korizme izmoli onu poučljivost Duhu koja je prijeko potreba da bi se odlučno kročilo putem obraćenja.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, pozdravljam sve vas koji pratite ovu molitvu. Posebno pozdravljam polaznike tečaja formacije „Animatori novog načina komunikacije“; zatim vjernike iz Torrenta, u Španjolskoj; skupinu iz Corata; mlade iz Coverciana i djecu prvopričesnike iz Monteodorisija.

Pozdravljam udruge i skupine koji su uključeni u djela solidarnosti sa sirijskim narodom, a posebno sa stanovnicima grada Idliba i sjeverozapada Sirije – vidim vas ovdje – koji su prisiljeni bježati od neprilika izazvanih nedavnim ratnim zbivanjima. Draga braćo i sestre, ponovno izražavam svoju veliku zabrinutost, svoju bol zbog tih neljudskih prilika u kojoj se nalazi ti bespomoćni ljudi, među kojima je i mnogo djece, koji svoje živote izlažu pogibelji. Ne smijemo odvrćati pogled od te humanitarne krize, već joj dati prednost pred svakim drugim interesom. Molimo za te osobe, tu našu braću i sestre, koji toliko pate na sjeverozapadu Sirije, u gradu Idlibu.

Izražavam svoju molitvenu blizinu onima koji trpe zbog trenutne epidemije koronavirusa i svima koji se skrbe za njih. Pridružujem se svojoj braći biskupima u bodrenju vjernikâ da žive ovaj težak trenutak snagom vjere, sigurnošću nade i žarom ljubavi. Neka nam vrijeme korizme pomogne davati svima jedan evanđeoski smisao također u ovom času kušnje i boli.

Želim vam ugodnu nedjelju! I molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Sad ću stati na prozor kako bih vas vidio malo u stvarnom vremenu. Dobar tek i doviđenja!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana